

[20] Ἐπὶ τούτοις διαπορουμένῳ τὴν ἀρχὴν τῷ Ναρσῆ καὶ Ἰταλῶν τῶν οἱ παρόντων ἀμφὶ τῷ πρακτέῳ πυνθανομένῳ ἐσήγγελλόν τινες ὡς εἰ καὶ Φράγγοι παρήσουσι σφῶς τήνδε τὴν δίοδον ποιῆσθαι, ἀλλ' ἐς Ἰρβενναν ἐνθένδε κομίζεσθαι οὐδαμῆ ἔξουσιν, οὐδὲ τὴν πορείαν ταύτην ποιῆσθαι ὅτι μὴ ἄχρι ἐς πόλιν Βερώνην. [21] Τουτίλαν γὰρ ἀπολεξάμενον εἴ τι δόκιμον ἦν ἐν τῷ Γότθων στρατῷ, στρατηγὸν τε αὐτοῖς καταστησάμενον Τεΐαν τὸν Γότθον, ἄνδρα διαφερόντως ἀγαθὸν τὰ πολέμια, στεῖλαι ἐς πόλιν Βερώνην Γότθων κατήκοον οὔσαν, ἐφ' ᾧ τῷ Ῥωμαίων στρατῷ διακωλύοι τὴν πάροδον, ὅσα γε δυνατά. Καὶ ἦν δὲ οὕτως.

(...)

[24] Ναρσῆ δὲ λίαν ἀμηχανοῦντι Ἰωάννης ὁ Βιταλιανοῦ, τῶν τῆδε χωρίων ἐμπείρως ἔχων, παρήνει παντὶ τῷ στρατῷ μὲν κατὰ τὴν παραλίαν ἰέναι, κατηκῶν σφίσιν ὄντων, ὡς προεδήλωται, τῶν τῆδε ἀνθρώπων, παρακολουθεῖν δὲ τῶν νηῶν τινὰς καὶ ἀκάτους πολλάς. [25] Ἐπειδὴν γὰρ ὁ στρατὸς ἐπὶ ταῖς τῶν ποταμῶν ἐκβολαῖς γένωνται, γέφυραν ἐκ τῶν ἀκάτων τούτων τῷ τοῦ ποταμοῦ ῥοθίῳ ἐναρμοσάμενοι, ῥᾶον ἂν καὶ ἀπονώτερον ποιήσαιντο τὴν διάβασιν. Ὁ μὲν Ἰωάννης ταῦτα παρήνει, πείθεται δὲ Ναρσῆς, καὶ τῷ τρόπῳ τούτῳ παντὶ τῷ στρατῷ ἐπὶ Ἰρβέννης κομίζεται.